

DEVLETE KARŞI YÜKÜMLÜLÜĞÜMÜZ

Okuyunuz: 1. Petrus 2

Not: Devlet, yöneticileri veya yönetimleri ve yasalarıyla birlikte içinde yaşadığımız ülkedir. Bugün Mesih'in gerçek öğrencileri, aralarından bazıları Tanrı'nın yollarına karşı koyan farklı yasalara sahip birçok ülkede yaşıyor. Bu derste bir Hristiyan'ın devlete karşı yükümlülüğünü ve özellikle de Hristiyanlar'ın siyasete katılmalarının veya ülkeleri için savaşmalarının gerekip gerekmediği ele alınacaktır. 9. ve 13. dersler bu dersin bazı kısımlarında yardımcı olacaktır.

Eski Antlaşma Dönminde Tanrı'nın Halkı

Yaklaşık 3.500 yıl önce, Mısır'dan ayrıldıktan hemen sonra, Tanrı onlarla bir antlaşma, başka bir deyişle bir ahit yapmak için İsrail halkını Sina Dağı'nda bir araya getirdi. O onların Tanrısı olacak ve onlar da O'nun ulusu olacaktı. Tanrı'nın onlara verdiği Yasa, tapınma ve günlük yaşama yönelik kurallar içeriyordu. Her ikisini de Tanrı sağladığı için yasaları ve inançları arasında hiçbir çatışma (anlaşmazlık) yoktu.

Daha sonra Tanrı, Kendisi adına İsrail halkı üzerinde egemenlik sürmeleri için krallar seçti. Bu, Tanrı'nın yeryüzündeki krallığıydı ve kralın ordusu Tanrı'nın ordusuydu. Kral, Tanrı'nın buyurduğu şeyi yapmak için oradaydı. Fakat İsrail halkı Tanrı'nın yasasını görmezden geldi ve diğer ulusların kötü yollarını izledi ve böylece Tanrı yeryüzündeki krallığını sona erdirdi. Önce Asur ulusu İsrail'in kuzey krallığına karşı harekete geçti ve halkı esir aldı ve sonra onları dağıttı, sonra Babilliler güney Yahuda krallığını esir aldı. Bu yüzden Tanrı'nın halkı o zamanlar sahte tanrılara tapınılan ve bazı yasaların Tanrı'nın yollarına karşı olduğu ülkelerde yaşıyordu.

Tanrı'dan korkan Yahudiler'in bu zor koşullardaki tutumları bize, Tanrı'nın yollarıyla çelişen yasa ve uygulamalara sahip ülkelerde nasıl yaşamamız gerektiğini gösterir.

Tanrı'ya mı İtaat Etmeliydiler Yoksa Yabancı Bir Hükümdara mı?

Daniel ve arkadaşları, güneydeki Yahuda krallığı sona ermek üzereyken kral Nebukadnetsar tarafından Babil'e esir alınanlardan bazılarıydı. Bazen Tanrı'nın kanunlarına veya Babillilerin kanunlarına itaat etmek arasında seçim yapmak zorunda

kalıyorlardı. Aşağıdaki örnekler yararlıdır: mümkündür. Ne var ki, değişim bir anda gerçekleşmez ve çoğu zaman başarısız oluruz. Bağışlanma dilediğimizde, Tanrı İsa uğruna bize kulak verecektir.

Yeni Bir Düşünüş Biçimi

27. derste Tanrı'nın pak ve adil olduğunu ve bu nedenle O'nun bütün erkek ve kadınların düşüncelerinden, arzularından, hırslarından ve yollarından tümüyle ayrı olduğunu öğrendik. Bu nedenle kendimizi Tanrı'ya adadığımızda, O bizden kendimizi dünyanın yollarından ayırmayı ve kendimizi O'nun yollarına ve ilkelerine adamasını ister. Bu nedenle, yeni yaşayış biçiminin yeni bir düşünce biçimine gereksinimi vardır.

*"Eğer Mesih'le birlikte dirildinizse, yücelerdeki şeyleri arayın. Tanrı'nın sağında, Mesih'in oturduğu yerde olanları isteyin. Yerdeki değil, **yücelerdekileri düşünün**. Çünkü siz öldünüz ve yaşamınız Mesih'le bir arada Tanrı'da saklanmaktadır. Yaşamımız olan Mesih görününce, sizler de O'nunla birlikte yücelikte görüneceksiniz.*

*Bu nedenle, **bedeninizin dünya ile ilgili eğilimlerini**, zinayı, iğrençliği, utandırıcı arzuları, uygunsuz tutkuları ve putperestlik olan açgözlülüğü öldürün."*

Galatyalılar 5:16-24'te Pavlus, düşüncemizin nasıl değişmesi gerektiğini bir kez daha gösterir. "Beden" günahkar düşüncelerimizi ve "Ruh" ise Tanrısal düşüncelerimizi temsil eder. Pavlus Bunların nasıl çatıştığını gösteriyor

*"Çünkü bedenin istekleri Ruh'a, Ruh'un istekleri de bedene karşı çıkar. **Bunlar birbirine karşı çatışır**. Öyle ki, yapmak istediğiniz işleri yapamayacaksınız."*

GALATYALILAR 5:19-21 Bedenin İşleri:	GALATYALILAR 5:19-21 Ruhun Meyveleri:
Fuhuş, iğrençlik, sefahat, putperestlik, büyüçülük, düşmanlık, kavgacılık, kıskançlık, öfke, sürtüşme, bölücülük, ikilik, çekememezlik, sarhoşluk, içkili-gürültülü eğlence alemleri ve bunlara benzer işler. Daha önce uyardığım gibi, sizi yeniden uyarıyorum: Bunları yapanlar Tanrı'nın Hükümranlığı'nı miras almayacaklar.	sevgi, sevinç, esenlik, sabır, iyi yüreklilik, iyilik, içten bağlılık, yumuşak huyluluk, özdenetimdir. Bunları kısıtlayan bir yasa yoktur.

Bu, ruhsal yaşamlarımızda sürekli bir mücadele olacağını açıkça göstermektedir çünkü "Ruhun meyvesi" -Tanrısayarlık- "bedenin işlerinden" -dünyanın yollarından- çok farklıdır.

Elçi Pavlus bu değişikliği eski giysileri çıkarıp yenilerini giymeye de benzetiyor. Efesliler 4:22, 24'te bize "aldanışın yol açtığı tutkular ardından koşarak yıkıma giden önceki yaşayışınıza özgü eski kişiliğinizi üzerinizden atmamız. gerçeğe bağlı doğrulukla ve kutsallıkla Tanrı'ya benzer yaratılan yeni kişiliği kuşanmamız" gerektiğini söyler.

Aşağıdaki tablo, üzerimizden atmamız gereken eski kişiliğimizi ve kuşanmamız gereken yeni kişiliğimizi göstermektedir.

EFESOSLULAR 4:25 – 5:21

"Üzerimizden atmamız" gereken şeyler	"Kuşanmamız" gereken şeyler
Yalanı üzerinizden atın	Gerçeği konuşun
Hırsızlık eden bundan böyle çalmasın	kendi elleriyle çalışarak yararlı işlere emek versin; öyle ki, gereksinmesi olana yardım edebilsin
Ağzınızdan hiçbir kötü söz çıkmasın.	Gerekli olan, yapıcı, dinleyicilere yararlı, lütuf dolu sözler konuşulsun
Her tür acı söz, öfke, kızgınlık, gürültücülük, sövücülük ve bunların yanı sıra her tür kötülük sizden uzak olsun	Birbirinize karşı iyi yürekli olun. Tanrı sizleri Mesih'te bağışladığı gibi, siz de sevecenlikle birbirinizi bağışlayın.
Aranızda zinanın, her tür iğrençliğin ya da açgözlülüğün sözü bile edilmesin. Bunlar kutsallara özgü tutuma ters düşer.	Sevgili çocuklar gibi Tanrı'ya uyanlar olun. Mesih'in bizleri sevdiği ve bizim için kendini güzel kokulu beğenilir bir sunu olarak Tanrı'ya kurban verdiği gibi, sizler de sevgi içinde yaşayın.
Kirli davranışlar, saçma sapan sözler ya da kaba şakalar olmasın.	Bunların yerine Tanrı'ya şükredin.
Karanlıktan kaynaklanan meyvesiz işlerle paydaşlık etmeyin.	Işığın çocukları gibi yaşayın. Çünkü ışığın meyvesi her tür iyilikte, doğrulukta, gerçekte belirir. Rab'bin beğendiği şeyin ne olduğunu arayın.
Bilge olmayan kişiler gibi değil, akılsız kişiler olmayın.	Zamanınızı en yararlı biçimde değerlendirin. Rab'bin isteminin ne olduğunu anlayın.
Şarapla sarhoş olmayın.	Ruh'la dolun: yüreğinizden Rab'be ezgi ve ilahiler yükseltin.

Tanrı'nın İstemimi Yoksa Bizim İstemimiz mi?

Pazar günleri Tanrı'ya tapınıp diğer günlerde O'nu görmezden gelmek kolaydır. Bu kabul edilebilir değildir. Tapınmamız ancak Tanrı'ya her zaman hizmet etmeye çalışırsak içten olacaktır. Mesih'te olanlar, çevrelerini kuşatan dünyanın insanlarından çok farklı davranacaktır. Kutsal Kitap'ın bize öğrettiklerini uygulamadıkça, onu anlamamızın hiçbir değeri yoktur.

Matta 7:15-23'te İsa, kötü ağaçın iyi meyve veremeyeceğini, dikenli çalının da üzüm veremeyeceğini söyler. Bu sözlerle, içten kötülükle dolu insanların gerçek Hristiyan niteliklerini sergileyemeyeceğini ifade ediyordu. Onlar Rab tarafından reddedilecektir:

"Bana, 'Ya Rab, ya Rab' diyen herkes Göklerin Hükümrânlığı'na girmeyecektir. Ama göklerdeki Babam'ın istemini uygulayan girecektir" (Mat. 7:24).

İsa, Babasının istemini yerine getirmeyi seçti. Bunu yapmak zordu. Tanrı'nın istemini yerine getirmeyi seçenlere, O'nun yeryüzünde kurulacak olan göksel krallığında bir yer vadedilmiştir.

Herhangi bir şeyi yapmanın doğru olup olmadığını bilmediğimiz zamanlar olabilir. Bunun için dua edebilir ama yine de emin olamayabiliriz çünkü görünürde Kutsal Kitap bize söylemiyor. Karar vermemize yardımcı olması için kendimize, bugün yeryüzünde olsaydı, İsa'nın, bunu yapıp yapmayacağını sormalıyız. İsa bunu yapmyacaksa, takipçileri de yapmamalıdır.

Uluslararası Bir Aileye Ait Olmak

Tanrı'nın lütfu sayesinde vaftizimizde O'nun oğulları ve kızları oluruz (2Ko. 6:18). Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın bizimle bu kadar yakın bir ilişki kurmak istemesi hayret verici bir durumdur. Ancak, günah karanlığından kaçınır, "ışıkta yürür" isek Tanrı ve Rab İsa ile bu paydaşlığa sahip olmaya devam ederiz (1Yu. 1:6-7).

Mesih'te Kardeşler küresel bir paydaşlığa sahiptir. Onların tümü Başları olarak İsa Mesih'i ve rehberleri ve tek yetki kaynakları olarak Kutsal Kitap'ı kabul ederler. Bunun içindir ki, bir sonraki derste daha ayrıntılı olarak ele alacağımız gibi, Kutsal Kitap'ı düzenli olarak okumak önemlidir. Toplu ve bireysel olarak dua da şarttır.

İsa, takipçilerinin onlar için ölerek ne kadar büyük şey yaptığını kolayca unutabileceklerini biliyordu. Öğrencileriyle paylaştığı son yemekte (Son Akşam Yemeği), onlara ölümünü nasıl anmaları gerektiğini anlattı (Luka 22:14-20). Ekmek ve şarap, vaftiz edilmiş takipçilere İsa'nın onlar için yaşamını nasıl verdiğini anımsatan simgelerdir, ekmeğin O'nun bedeni, şarap ise kanını temsil eder. Mesih'in öğrencilerine, bu simgeler aracılığıyla O'nun ölümünü düzenli olarak anmaları buyurulmuştur. Mesih'te Kardeşler haftada bir kez bunu yapmak için toplanırlar.

Son Akşam Yemeği'nde İsa, "giysilerini bir yana koydu, bir havlu alıp beline sardı. Sonra leğene su koyup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline sarılı havluyla kurulamaya koyuldu" (Yu. 13:4-5).

Ayak yıkamak bir hizmetçi işiydi, ama İsa'nın yaptığı tam olarak buydu. Daha sonra şöyle dedi: "Yaptığımın aynısını siz de birbirinize yapasınız diye size bir örnek gösterdim" (Yu. 13:15).

O, öğrencilerine sevgi ve alçakgönüllülikle hizmet etti, biz de birbirimize hizmet etmeliyiz. O zaman Tanrı'nın krallığında O'nun istediği türden insanlar olacağız:

"Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar"
(Mat. 5:5).

İsa, ölümünden önce öğrencilerine şöyle dedi - ve bugün hâlâ gerçek inananlara söylüyor, "*Buyruğum şudur. Tıpkı benim sizleri sevdiğim gibi birbirinizi sevin*" (Yu. 15:12).

Bizi o kadar çok sevdi ki bizim için çok acı ve utanç verici bir ölüm tattı. O, yaşamını bizim için verdi ve elçi Yuhanna'nın dediği gibi, "bizim de kardeşler için canımızı vermemiz gerekir" (1Yu. 3:16). Başkalarını, İsa'nın bizi sevdiği gibi sevmek büyük bir çaba ve kararlılık gerektirir.

Çoğu zaman birbirimize karşı nasıl davranmamız gerektiğini biliyoruz ama bunu yapmak çoğu zaman zor gelir. Eski benliğimizin ölmesi uzun zaman alabilir! Kimimiz gurur yapar, kimimiz ise çabucak öfkelenir. Hata ve kusurlarımız olduğu doğrudur. Bunlar, İsa'nın bize gösterdiği sevgiyi başkalarına göstermeye çalışırken mücadele etmemiz gereken şeylerdir. 1 Korintlular 13'te bu Hristiyan sevgisinin bir resmi var. Kendiniz okuyun.

“Sevgi sabırlıdır, iyilikle davranır, kıskançlık tanımaz. Sevgi büyüklenmez, böbürlenmez, utandırıcı bir şey yapmaz, kendi çıkarını gözetmez, içerlemez, kötülüğün hesabını tutmaz. Haksızlık karşısında sevinmez, gerçek karşısında sevinir.”

Komşumuzu ve Düşmanlarımızı Sevmek

Bugün birçok insan haklarını korumaya çalışıyor ve haklarını savunanlara özenilmektedir. Birçok insan, başkalarının acı çekmesi anlamına gelse bile kendileri için en iyisini elde etmek ister. Ancak Hristiyanlar, bunu yaparken acı çekseler bile başkalarına yardım etmeye çalışmalıdır.

Bir keresinde bir Kutsal Yasa uzmanı İsa'ya geldi ve O'na en büyük buyruğun hangisi olduğunu sordu. İsa ona şöyle dedi:

*“ ‘Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle,
Bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.’
“En önemli olan ve başta gelen buyruk budur.
“İkincisi de bununla eşit değerdedir.
“ ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’
“Tüm Kutsal Yasa ve peygamberlerin öğretisi bu iki buyruğa dayanır.”*

İsa'nın Luka 10:30-37'de iyi bir komşuyla ilgili anlattığı öyküyü okuyun. Eğer bir kimse gereksinim içindeyse, o düşmanımız da olsa ona yardım etmeliyiz. Durup ondan hoşlanıp hoşlanmadığımızı ya da gerçekten yardımımızı hak edip etmediğini düşünmemeliyiz. İsa ayrıca şunu dedi:

*“İnsanların size nasıl davranmalarını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.
Çünkü Kutsal Yasa'nın da, peygamberlerin de anlamı budur” (Mat. 7:12).*

*“ ‘Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin’ dendiğini duydunuz.
Ama size derim ki, düşmanlarınızı sevin ve size baskı yapanlar için dua edin”
(Mat. 5:43).*

Başkaları için yapabileceğimiz en büyük şey, onlara Tanrı'nın Hükümrânlığı'na ilişkin Sevindirici Haber'i bildirmektir. Tanrı bizi Kendi yollarını tutmaya ve krallığının sevincine

ortak olmaya çağırıldığı gibi, biz de başkalarını bu şeylere ortak olamaya çağırmak isteyeceğizdir.

Hristiyan davranışı ve paramız, sağlığımız ve zamanımız

İsa şöyle uyardı:

“Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Çünkü ya birine kin besler, öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü küçümser. Hem Tanrı'ya, hem de zenginlik ilahına kulluk edemezsiniz.”

Pavlus sahip olduğumuz şeylerle yetinmemiz gerektiğini göstermiştir (1Ti. 6:6-10). Bu nedenle, Rab İsa'nın gerçek takipçileri kumar oynamayacak veya rüşvet almayacak (1Ti. 6:17; Çık. 23:8). Para ve mal varlığı bize Tanrı tarafından verilir (1Ta. 29:14-16). Para ve mal varlığımızı kötüye kullanmamalıyız. Bütün bunları sağduyulu biçimde yaşamak ve Tanrı'ya hizmet etmek için kullanmalıyız.

Benzer biçimde, sağlığımız ve gücümüz de Tanrı vergisidir, bu nedenle Mesih'te olanlar sağlıklarına zarar verecek veya sevdiklerinin yaşamını etkileyecek etkinliklerde bulunmamalıdır. Bu nedenle, Örneğin, sigara içmekten, aşırı alkol almaktan ve uyuşturucu kullanmaktan kaçınacaklar. Bunlardan herhangi biriyle zaten ilişkili olanlar, onları bırakmanın ne kadar zor olabileceğini bileceklerdir ama bu, büyük bir kararlılık ve Rab İsa'nın sağladığı yardımla başarılabilir.

Zamanımız da Tanrı vergisidir ve bu nedenle sağduyulu bir tutumla kullanılmalıdır (Ef. 5:16). Pavlus şöyle der:

“Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar” (2Ko. 5:15).

Rab İsa'nın sağladığı yardım

Yeni yaşam bir meydan okumadır, ancak Rab İsa, aracılığıyla günahlarımızın bağışlandığı Kurtarıcımız olmasının yanı sıra yaşam boyunca rehberimizdir. Yolculuk süresince bize yardım edecek ve asla tek başımıza mücadele etmeye terk edilmeyeceğiz. Gerçek öğrencilerin dualarını Tanrı'ya sunacak. Bu şekilde, Rab İsa hayatımızı tüm sevinçleri ve üzüntüleriyle paylaşacak ve Tanrı'nın krallığında Kendisiyle birlikte yaşamaya hazırlanmamıza yardım edecek.